

AUDYJAŃCZYK (1) *sb m*

G pl ąudyjańczyk(o)w.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Audianin, członek sekty chrześcijańskiej z III – V w., założonej przez Audiusa: Od Audyńczykow [Luter się nauczył]: Iż Pokutá święta nie iest Sákráment: á iż spowiedź iest lidło y piekło sumnienia ludzkiego. ReszPrz 40.

Cf **AUDYJANI**

KW